

El Diumenge de la Paraula de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc ha disposat que el tercer diumenge del temps ordinari sigui el *Diumenge de la Paraula de Déu*, a fi que creixi «en el poble de Déu la familiaritat religiosa i assídua amb la Sagrada Escriptura».

L'Església sempre ha tingut en gran estima i veneració la Sagrada Escriptura, perquè aquesta és, tant en l'Antic com en el Nou Testament, la Paraula de Déu testificada i inspirada divinament. «La fe cristiana, però, no és una "religió del Llibre", no d'una paraula escrita i muda, sinó del Verb encarnat i viu. Per això l'Escriptura ha de ser proclamada, llegida, acollida i viscuda com a Paraula de Déu, en el si de la Tradició apostòlica, de la qual no es pot separar» (cf. Benet XVI, *Verbum Domini*, 7).

El document en el qual institueix Francesc, papa, el Diumenge de la Paraula porta per títol: *Aperuit illis*, les paraules amb què l'evangelista Lluc expressa el que va fer Jesús ressuscitat en els deixebles, el vespre de Pasqua: *els obrí el cor perquè comprenguessin les Escriptures* (24,45). I és el mateix que el Senyor viu i ressuscitat fa entre nosaltres quan ens reunim en la celebració cristiana i en la pregària, tant personalment com comunitàriament. La nostra

fe cristiana ens fa descobrir que no solament en el passat Déu ha parlat, sinó que Déu parla avui i dóna resposta a les qüestions que portem en el nostre cor aquí i ara. La paraula de Déu sempre és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos; discerneix les intencions i els pensament del cor (Hb 4,12). Escoltar de veritat la Paraula significa obrir el nostre cor i deixar que aquesta transformi la nostra vida, convertint-nos, cada dia més, en un do per als altres mitjançant la caritat.

Acollim, doncs, aquest Diumenge de la Paraula, amb goig. Celebrem que el Senyor ressuscitat és viu enmig nostre i ell mateix ens explica el sentit de les Escriptures. Que la Paraula de Déu sigui proclamada dignament i acollida en el nostre cor. Que els ministres de la Paraula, bisbe, preveres i diaques, visquem immersos en aquesta mateixa Paraula que anunciem als nostres germans. Que en tot el poble cristià, en aquests moments del camí sinodal, el Senyor susciti nova fam i nova set de les paraules del Senyor. Que la Bíblia sigui «el llibre» per a tots i cada un de nosaltres, que la llegim cada dia i estigui en les nostres mans en la pregària.

